

Latvijas Republikas Senāts

RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS

Rīgā 2025.gada 1.septembrī

[1] Senātā saņemta pieteicēja /Persona A/ blakus sūdzība par Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2025.gada 28.jūlija lēmumu, ar kuru atteikts pieņemt pieteicēja pieteikumu par īpašuma tiesību apstiprināšanu.

[2] Pieteikumā Administratīvajai rajona tiesai pieteicējs norādījis, ka viņa vecvectēvam /Persona B/ piederēja zemesgabals 16,41 ha platībā ar nosaukumu /Nosaukums/. Ar Preiļu rajona Upmalas pagasta zemes komisijas 1993.gada 14.aprīļa lēmumu Nr. 32 /Persona B/ mantiniekiem atjaunotas īpašuma tiesības uz šo zemi, bet vēlāk daļu no zemes paņēmusi sev pašvaldība. Pieteicējs vēlas, lai arī šī zemes daļa tiktu atdota viņam kā mantiniekam.

[3] Senatoru kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas lēmums ir pareizs. Proti, kā redzams no Valsts zemes dienesta skaidrojuma pieteicējam, /Persona B/ mantiniekiem tika atzītas tiesības uz visu mantojamo zemi. Zeme atradās mantinieku faktiskajā lietošanā. Savukārt, tā kā no mantinieku puses zeme nebija uzmērīta un nebija veiktas arī citas tiesību normās noteiktās darbības galīgā lēmuma par īpašuma tiesību atjaunošanu pieņemšanai, tāds lēmums netika pieņemts. Tādējādi arī secināms, ka mantinieki reāli ieguva daļu no mantojamās zemes, nevis visu zemi, kura piederēja /Persona B/. Tiesnesis pareizi norādījis, ka gadījumā, ja mantinieki nepiekrita tam, ka daļa zemes tiek atdota citām personām, viņiem tiesību normās noteiktā kārtībā, tostarp termiņos, bija jāapstrīd un jāpārsūdz lēmumi, ar kuriem zeme nodota citām personām.

Apstāklis, ka zeme līdz 1940.gada 21.jūlijam ir piederējusi personai, pats par sevi nenoved pie tā, ka šobrīd par šīs zemes īpašniekiem automātiski kļūst iepriekšējā īpašnieka mantinieki. Lai īpašumu atgūtu, mantiniekiem zemes reformas ietvaros noteiktā kārtībā un termiņos bija jāizpilda noteiktas darbības īpašuma tiesību atgūšanai. Ja mantinieki to nav darījuši, šobrīd nav iespējams vispārīgi pieprasīt īpašuma atdošanu. Pieteicējs blakus sūdzībā arī nav norādījis nevienu konkrētu tiesību normās balstītu argumentu, kāpēc tiesneša lēmums ir nepareizs.

[4] Ievērojot minēto, senatoru kolēģija pieteicēja blakus sūdzību atzīst par acīmredzami nepamatotu, kas atbilstoši Administratīvā procesa likuma 320.¹pantam (citastarp noteic, ka tiesnešu kolēģija var pieņemt vienbalsīgu lēmumu par atteikšanos izskatīt blakus sūdzību, ja tā ir acīmredzami nepamatota) ir pamats atteikt blakus sūdzības izskatīšanu.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 320.¹pantu, 324.panta pirmo daļu un 338.panta astoto daļu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt izskatīt /Persona A/ blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2025.gada 28.jūlija lēmumu, ar kuru atteikts pieņemt pieteicēja pieteikumu par īpašuma tiesību apstiprināšanu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore V. Kakste Senators J. Pleps Senatore L. Slica